

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 135.568 van 29 september 2004
in de zaak A. 155.919/XIV-20.693.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Litouwse nationaliteit, op 27 september 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van 20 september 2004 van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde;

Gelet op de beschikking van 27 september 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 september 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 september 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker is België binnengekomen op 11 november 2003 en heeft zich op 14 november 2003 vluchteling verklaard.

1.2. Op 11 december 2003 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 3 maart 2004 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen deze beslissing.

1.4. Op 17 september 2004 wordt verzoeker aangehouden wegens diefstal.

1.5. Op 20 september 2004 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten afgegeven, met terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing. Deze luidt als volgt:

“(…)

Reden van de beslissing:

- artikel 7, eerste lid, 3/: wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde, V. Derue, Adjunct-adviseur, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene is sinds 17/09/2004 tot op heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van gewone diefstal

- artikel 7, eerste lid, 6/: beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de terugreis naar het land van oorsprong, en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven; de betrokkene is slechts in het bezit van 0 euro.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Luxemburg, Nederland om de volgende reden

2) Gezien betrokkene sinds 17/09/2004 tot op heden onder aanhoudingsmandaat is geplaatst uit hoofde van gewone diefstal, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

4) Betrokkene beschikt niet over de nodige financiële middelen ten einde zich een reisticket aan te schaffen.

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Geziene betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen-zaken ten einde zijn effectief repatriëring te verzekeren.”;

2. Over het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeker aanvoert dat hij ingevolge de bestreden beslissing van zijn gezin zal worden gescheiden, alsook dat zijn asielprocedure nog hangende is voor de Raad van State, en dat bij een gedwongen terugkeer naar Armenië hem bijgevolg zijn recht op effectieve rechtshulp naar aanleiding van zijn asielprocedure in de zin van artikel 13 van het EVRM en artikel 13 van het BUPO, zal ontnomen worden;

2.3. Overwegende dat dient te worden vastgesteld dat de asielaanvraag van XXX, met wie verzoeker een gezin vormt, op 3 maart 2004, definitief werd verworpen; dat aldus zij beiden op die datum reeds het grondgebied van het Rijk dienden te verlaten, zodat de beweerde schade aan het gezinsleven niet het gevolg is van de thans bestreden beslissing; dat, wat betreft het recht op effectieve rechtshulp dat thans aan verzoeker ontnomen zou worden, moet worden vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag op 3 maart 2004 definitief werd verworpen en dat het eerste bevel om het grondgebied te verlaten vanaf dat ogenblik opnieuw uitvoerbaar was; dat verzoeker er klaarblijkelijk voor opteerde om tegen deze beslissing een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State; dat het indienen van een verzoek tot schorsing of van een beroep tot nietigverklaring de bestreden beslissing niet opschort; dat verzoeker geen verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid indiende; dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de keuze van de rechtsmiddelen die hij aanwendt met betrekking tot de weigering van zijn asielaanvraag; dat het thans genomen bevel om het grondgebied te verlaten hierop niet de minste weerslag heeft, zodat de bestreden beslissing hem op dit punt geen nadeel berokkent;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenen-twintig september tweeduizend en vier, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

A. BEIRLAEN.